

Ο Παπαφλέσσας

Εργασία του μαθητή Αργυρούδη Απόστολου του Γ'1

Η προέλευσή του

Ο Γρηγόριος Δικαίος Παπαφλέσσας, γεννημένος ως Γεώργιος Φλέσσας, περισσότερο γνωστός ως Παπαφλέσσας, ήταν Έλληνας κληρικός, πολιτικός και οπλαρχηγός της Ελληνικής Επανάστασης του 1821. Γεννήθηκε στην Πολιανή Μεσσηνίας το 1788 και ήταν υστερότοκος γιος, από δεύτερο γάμο, του Δημητρίου Δικαίου, ο οποίος είχε συνολικά 28 παιδιά.

Πριν την επανάσταση

Κινήθηκε στην συνέχεια στην Γορτυνία και σε άλλες περιοχές της Πελοποννήσου. Παρουσιαζόταν ως προσωρινός εκπρόσωπος του Υψηλάντη και ανακοίνωνε ότι είχε οριστεί η 25 Μαρτίου ως ημέρα έναρξης της Επανάστασης. Από τη μονή Γραϊδίου όπου βρίσκεται στέλνει επιστολή στον Υψηλάντη και του ζητά να επισπεύσει τον ερχομό του. Έπειτα συναντά τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη στις Κουτρίες και προκειμένου να κάμψει του δισταγμούς του του υπόσχεται μεταπελευθερωτικά την ηγεμονία της Πελοποννήσου. Η παρακίνησή του σε κάποια πρόσωπα βρίσκει ανταπόκριση: στις 14 Μαρτίου ο Νικόλαος Χριστοδούλου ή Σουλιώτης ταχυδρόμος σκοτώνει μαζί με άλλους τρεις Τούρκους εισπράκτορες. Ο Παπαφλέσσας έρχεται σε επαφή με τους Κολοκοτρώνη και Νικηταρά, μοιράζει μικρούς και μεγάλους στρατιωτικούς βαθμούς σε σημαντικούς οπλοφόρους με εντολή να μαζέψουν και να εξοπλίσουν χωρικούς. Επίσης μετά την άφιξη των πολεμοφοδίων που οι Φιλικοί της Σμύρνης είχαν στείλει, αναθέτει την μεταφορά στους Νικηταρά και Αναγνωσταρά, ενώ με «τέχνασμα» εξασφαλίζει άδεια εκτελωνισμού αυτού του φορτίου από τον Πετρόμπεη.

Συγκρούσεις με άλλους οπληρχηγούς

Παρ' όλα τα κατορθώματα και τις επιτυχίες του, δεν ήταν τόσο αγαπητός μεταξύ των Ελλήνων επαναστατών. Ένα καλό παράδειγμα θα ήταν όταν στις 21 Μαρτίου 1821, ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης έστειλε 20 άνδρες του υπό την αρχηγία του ανηψιού του (Κωνσταντή Πιερράκου) στη Μονή της Σιδερόπορτας, όπου βρισκόταν ο Παπαφλέσσας, με εντολή να τον σκοτώσουν και ο τελευταίος σώθηκε, μόνο χάρις σε προειδοποίηση που έλαβε, από τον Ηλία Μαυρομιχάλη. Στις εργασίες της Συνέλευσης της Βοστίτσας συμμετείχε και ο Παπαφλέσσας, ο οποίος παρουσίασε τις εντολές του Αλέξανδρου Υψηλάντη σχετικά με την έναρξη της Επανάστασης στο Μοριά. Αντιμετωπίζεται με επιφύλαξη, δισταγμό και ανοιχτή εχθρότητα: κυρίως συγκρούστηκαν μαζί του οι Παλαιών Πατρών Γερμανός και ο Ανδρέας Ζαΐμης.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ

Ο ΕΝ ΜΑΝΙΑΚΙΟ ΕΧΘΟΣ ΤΩΝ ΤΩΝ 20^{ΩΝ} ΜΑΙΟΥ 1821 ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ 22^{ΩΝ} ΣΤΡΑΤΩΝ ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΑΣΗΣ.

Η τελική μάχη

Ο Παπαφλέσσας με συνεχείς του εκκλήσεις ζητά την απελευθέρωση του Κολοκοτρώνη και των άλλων αγωνιστών που κρατούνταν στην Ύδρα. Είχε καταφέρει να συγκεντρώσει περίπου 2.000 πολεμιστές. Στις 19 Μαΐου όταν φάνηκαν τα αιγυπτιακά στρατεύματα, περισσότεροι από 1.000 άνδρες του Παπαφλέσσα διασκορπίστηκαν και έμεινε με μόνο 600 (ή κατά άλλους 500) πολεμιστές. Αρχικά ο Παπαφλέσσας είχε σχεδιάσει να αντιμετωπίσει τα στρατεύματα του Ιμπραήμ. Στο χωριό Δραΐνα της Μεσσηνίας, ήθελε να παρατηρεί από ψηλά και μακριά τους εχθρούς. Όμως τελικά αποφάσισε να τα αντιμετωπίσει στο Μανιάκι. Στη Μάχη στο Μανιάκι στις 20 Μαΐου, βρήκε τον θάνατο προβάλλοντας ηρωική αντίσταση μαζί με τους λίγους άνδρες που του είχαν μείνει.

Η αναγνώριση από τον Ιμπραήμ

Σύμφωνα με την ιστορία, που αναφέρουν και ορισμένοι ιστορικοί της επανάστασης, μετά το τέλος της μάχης ο Ιμπραήμ ζήτησε από τους στρατιώτες του να αναζητήσουν και να βρουν το νεκρό σώμα του Παπαφλέσσα. Όταν εκείνοι το βρήκαν, τους διέταξε να τοποθετήσουν πάνω στο ακέφαλο πτώμα το κεφάλι και να τον στήσουν σε μια βελανιδιά που βρισκόταν εκεί. Τότε ο Ιμπραήμ πλησίασε το νεκρό Παπαφλέσσα λέγοντας: «Αμαρτία να χαθεί τούτος ο πολέμαρχος!», σε ένδειξη αναγνώρισης της γενναιότητας, της ανιδιοτέλειας και του θάρρους του.

Τέλος

Σας ευχαριστούμε που παρακολουθήσατε